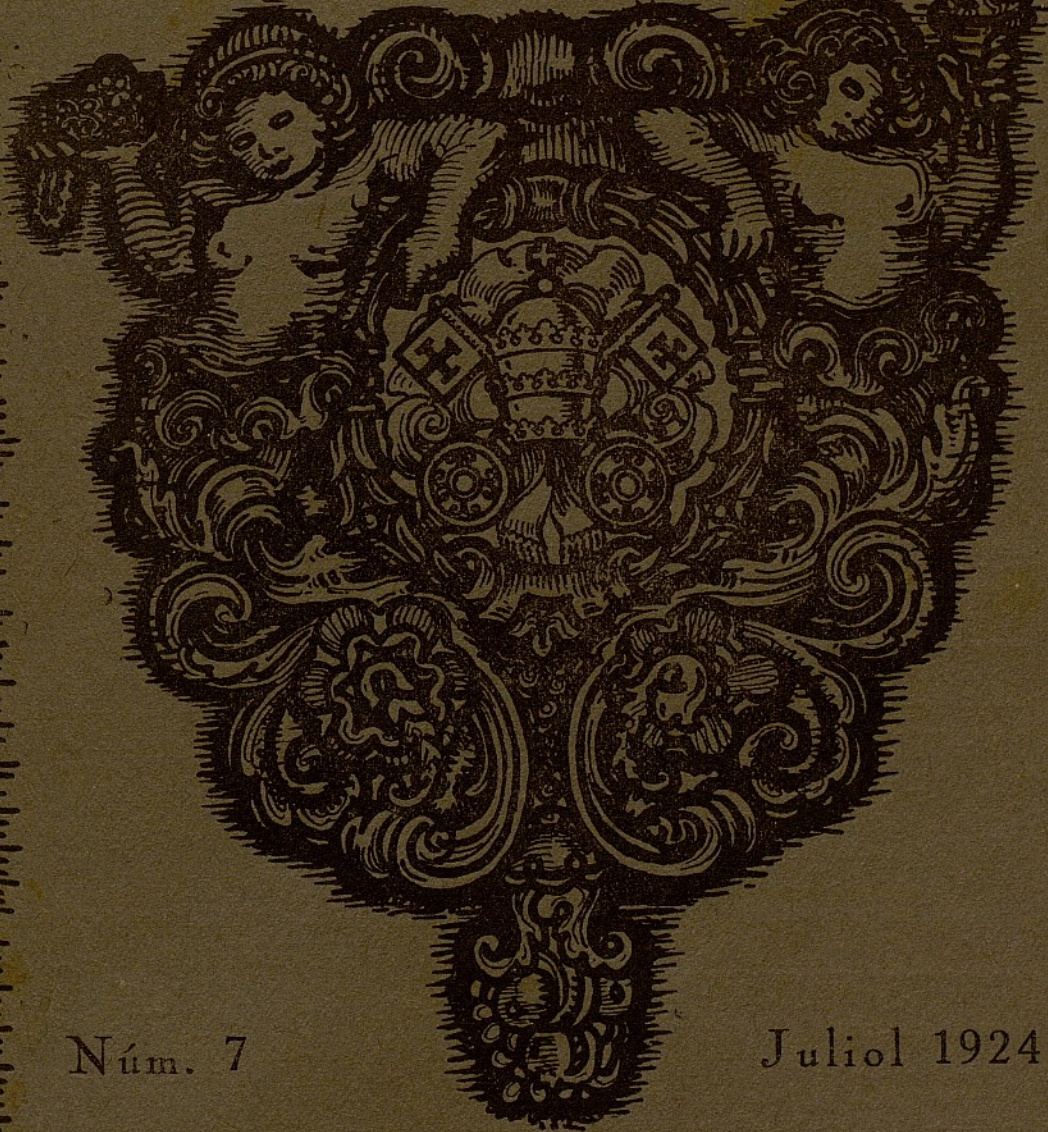

ORÍFLAMA

Núm. 7

Juliol 1924

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRE
MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

TEIXITS I ESTAMPATS DE
TOTES CLASSES
TROSSOS AL PES
VENDES AL MAJORIDETALL

II II

Enric Iglesias

II II

MENENDEZ PELAYO, 88

TELÈFON 12 G.

GRACIA :: BARCELONA

CAFÉS TORREFACTES

MARACAIBO

CASA CENTRAL:

Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

SUCURSALS:

Menéndez Pelayo, 128 i Valfogona, 2
Travessera, 127 (prop del mercat)
València, 183 (xamirà Aribau)

Rambla, 19. - Sabadell
Gavatxons, 2. - Terrassa
Muralla del Carme, 7. - Manresa

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de café, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de café amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

FREDERIC MENESES
SASTRE - MODISTO

Gran assortit en trajos classe superior
a 100 pessetes
Sant Joaquim 7, botiga

JOSEP BATLLE
FLORICULTOR

Especialitat en rams per a núvia

Corones

Flors selectes

Adornos per a salons

TOT A PREUS LIMITATS

Passeig de Gràcia, 105
(abans Diagonal, 393)

BARCELONA - GRÀCIA

DIBUIXOS :: BRODATS :: CALATS A MA
I A MAQUINA :: PUNTES :: PLISSES
ACORDEONATS :: PICATS :: FORRERIA
DE BOTONS, ETC., ETC.

Pilar A. de Genesca

DIBUIXANT

Montseny, 25 (junt a Salmerón) GRACIA

GRANS MAGATZEMS

Les Amèriques

de Farran, Martí, Trilla i C.^{la}

Salmerón, 47 - Telèfon 2362 G.

Continuament noves col·leccions en
lo més nou de la temporada.

.....

Fantasies esplèndides i elegants en
Cotons, Sedes, Llanes, Crespons, Ma-
rocains, Georgets llisos i estampats.

TOT BO I BARATO

SECCIÓ DE LLENCERIA

Llançols, Madapolams, Jocs de llit i
taula, Estors, Tapetes, Cortines, etc.,
Mantons, Cèlirs, Mantellines a preus
reduïts.

LA ESPAÑOLA

Fàbrica de Mobles de Junc i Mèdul·la

propis per a Cafes,
Bars, Hotels, Jardins,
Terrasses, Balnearis, etc.

de

Francesc Clerias

SALONS COMPLETS

Especialitat en els de Mèdul·la tapissats

MENÉNDEZ PELAYO, 35

BARCELONA - Gracia

Impremia

Relleus

Litografia

Mostraris

Sabadell i C.^{ia}

S. en C.

Clarís 24

Telèf. 1964 A.

Barcelona

==== Llibres ratllats =====

Malvasia de Sitges

a 3 pessetes ampolla

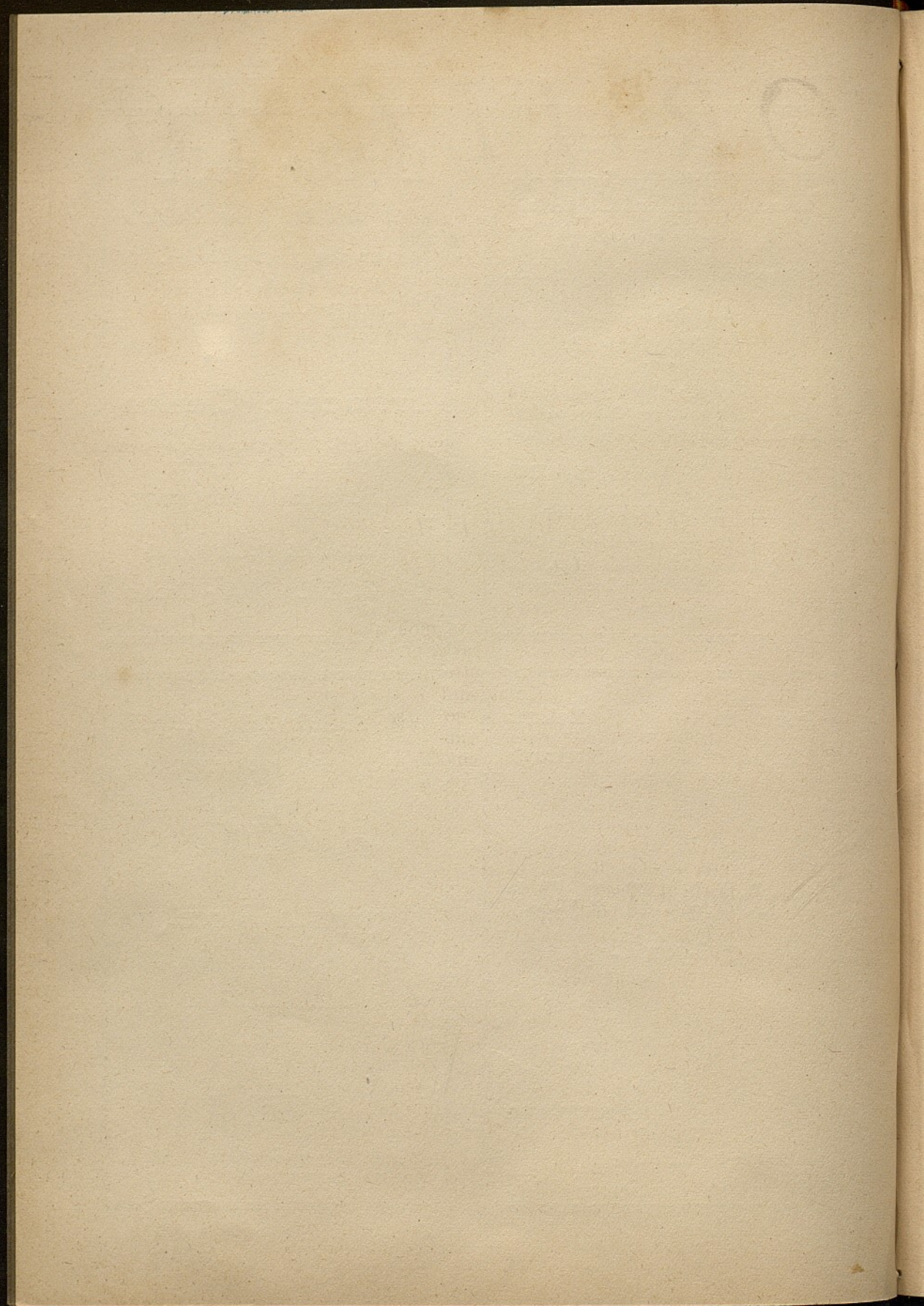
Despatx a Barcelona

Rambla de Catalunya, 95

Telèfon 3257 A.

Vins marca CLARIANA

OR I FLAMA

BUTLLETÍ - PORTAVEU
DEL CENTRE MORAL
INSTRUCTIU DE GRACIA
CASA SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

Núm. 7

ANY 1924

JULIOL

L'EFICACIA DE LA PIETAT COL·LECTIVA

D'un quant temps ençà és molt albiradora la puixança que la pietat colectiva va prenent entre els bons cristians redossats en el Centre Moral, en la parròquia, que és llur fogar espiritual i en l'Oratori, on s'abriva llur pietosa formació. A ningú no passa desapercebut que llurs actes religiosos tenen una major solemnitat i sobretot una dignitat pia, d'emoció més viva, més avinent amb la tradició constant de l'Església. Especialment l'últim Romiatge ha permès de constatar com és clar llur esperit, i considerable el guany de llur avençament. Avui en dia ja són un altre testimoni i apologia vivent d'aquell inoblidable principi de Pius X, que la participació activa dels fidels en els Misteris sagrats i en l'oració pública i solemne de l'Església és la deu primera i indispensable de l'esperit cristià.

Cal insistir en la fermesa d'aquesta orientació. Els estols d'acció cristiana han esguardat sovint amb excessiva preferència l'aspecte extern de la seva missió, eren massa enamorats del que se'n diu l'acció social, prenent-la en un sentit d'intervencionisme més o menys obrerista, o de pruija dirigent dels interessos generals de la societat, oblidant, però, el sentit social intern de la família cristiana, l'espiritualisme de l'educació colectiva del caràcter cristià. Tot ensinistrant-se en assaigs sociològics, d'efímera consistència, s'anava afeblint la

qualitat personal de la nostra gent, mentre el desengany envaïa l'ànima de tots davant l'esterilitat de l'aparatós alçament social. Amb més integral visió, els fundadors de les nostres entitats catòliques, en llur temps, mai no negligiren la substància vital de llur acció, donant preferència a aquelles manifestacions públiques de fe i pietat, amb què saberen arborar les multituds cristianes gairebé en un Romiatge inacabable. Si ara no retornàvem a aquest principi guiador, més bellament i fonament realitzat, podríem dir que les associacions catòliques se'ns moririen a les mans, perden l'eficàcia de recobrar les joventuts, més difícils que abans de servir en perseverància.

Afortunadament, però, també a la nostra terra és arribat, i en alguns aspectes millorat, el sentit espiritualíssim de formació col·lectiva, que amb santa eficàcia els catòlics belgues i francesos han assajat de portar als seus patronats, cercles d'estudis i associacions de joventut catòlica. El Catolicisme no és solament la doctrina salvadora, ni amb preferència un sistema efecacíssim d'ordenament social, és la veritat; la vida dels homes; dels pobles pel culte espiritual i pràctic, que els porta a l'unió sobrenatural amb Déu dins la societat de les ànimes que és l'Església. No bastaria, doncs, una apologètica guiadora i triomfant en les intel·ligències, ni assoliria la penetració social de la fe, si no teníem homes d'església, cristians pràctics, que fossin en mig del món la visió real i col·lectiva de la família vivent del Crist, a la forma del qual hem de conformar el nostre caràcter, i amb ella vivificar tot el cos social. Per fer bons els altres, primer hem d'ésser bons nosaltres per a la més forta i íntima assimilació de la vida de l'Església. I a aquest resultat no arriba la pietat individualista, que esllangueix i isola la vida espiritual dels cristians; només pot assolir-lo la potència indefectible de la pietat col·lectiva, que ens pervé de la formació cristiana per la Sagrada Litúrgia. Per ella es feia la conversió del món barbre a la fe, per ella es formaren les nacions amb fonament d'eternitat, per ella es plasma la civilització cristiana, que ara és en perill. Res d'estrany, doncs, que la minva de potència espiritual en les societats d'avui i la general ignorància religiosa del mateixos catòlics hagi estat atribuïda per aquell admirable capdavanter de la Bèlgica cristiana, En Godofred Kurt, a l'abandonament de la pietat litúrgica.

Aquesta orientació, sòlidament establerta pels millors estols d'acció cristiana de fora, i pels Papes promulgada i lloada com a seny veritable de la renaixença espiritual de la més forta i autèntica tradició catòlica, és la que entre nosaltres ha començat d'ésser practica-da amb fruits visibles i que hem d'intensificar cada dia més. El nostre primer esforç ha d'ésser aquest, perquè és el camí més clar i planer per assolir una associació robusta d'elements cristians, ben formats i aptes. L'acció social és una irradiació, dolça i espontània, de la vida espiritual de l'Església, els principis salvadors de la qual no es copsen amb eficàcia, si no es comença per sentir i practicar amb plenitud el seu culte, forma perenne i sagrada de la seva missió divina. L'ànima, deia Dom Guéranger, és l'Església en petit. Fins que cadascú de nosaltres no realitzi aquest ideal, per la incorporació activa al culte de l'Església, que és la vida de la societat universal de les ànimes, debades voldrem portar la seva influència al món. Ens mancarà el seu pols, no en tindrem la potència sobrenatural, que no brolla de l'enginy i de l'esforç dels homes, sinó de la infusió del Sant Esperit, vivificador del Cos místic de Jesucrist i unció íntima del moviment de tots els seus membres.

No abandoneu, doncs, aquest camí, que és el millor per preparar la vostra acció social cristiana. I puix que un dels mitjans més fàcils i educadors és el cant litúrgic, cantem en l'Església tant com puguem, cantem a nostre Rei i Senyor, que per la lloança es complau en el seu poble i li envia el rou fecundant de ses benediccions, sense les quals tota obra humana és fallida. No fa molt, en la Setmana Gregoriana femenina de Roma, deia Pius XI a les mestres que hi assistiren per formar-se en aquest apostolat, que Jesucrist no podia deixar de considerar com a culte especial a Ell mateix l'obra del cant del poble, i que per això el Papa tindria com a obsequi a sa pròpia persona el que aquelles mestres farien en llurs parròquies, ensenyant el cant de l'Església als fidels. Ja veieu, doncs, si n'és de meritori aquest apostolat, que entre nosaltres és tan estimat. Ja veureu després, si en tindrà d'eficàcia per tota la vostra obra social. No oblidem que el Bisbe Torras i Bages digué en sentència ardida que Jesucrist no regnarà en la societat fins que cantarà tot el poble cristià.

LLUIS CARRERAS, *Pvre.*

FESTES DEL POBLE

NOSTRA DONA DEL CARME

Com un afrós càstic del cel, planava sobre la terra de les promeses, la sequedat que exhauria la vida dels cims i de les valls. Llavors, Elies el profeta pujà a la muntanya del Carmel que s'aixecava dolça i solitària esguardant la mar, i obrint els braços pregà a Déu. El poble, humiliat i penitent per la dolor, l'acompanyava orant i sospirant, i Elies manà al seu servent de mirar la llunyania per veure si es descobria un senyal de pietat. I el senyal no es veia. Sis vegades fou repetida la comanda i altres sis el desconhort va contestar, però a la setena els ulls que amb viva fe esguardaven veieren un petit núvol lluminós que s'aixecava sobre el mar. Així fou mostrada a la humanitat expectant la figura de la piadosa Verge, qui en sos flancs puríssims havia de dur Crist, el rou diví que dona saó a les ànimes i allunya de la terra la roentor del pecat.

La muntanya es convertí en cenobi i quan la plenitud dels temps fou arribada, la Verge Santa visità ella mateixa aquells qui, de temps, allí dalt l'havien adorat.

El vestit dels solitaris del Carmel fou escollit per llur Senyora com el més poderós escut que oposar poguessin al dolor de les eternes tenebres, i és per això que la pietat de tots els pobles cristians ha mirat sempre la invocació del Carme com el títol dolcíssim que enclou en ell tota tendresa i bondat.

En aquests temps la terra viu sota una capa cremadora; però quan juliol arriba ornat de totes llums, vibrant de tota ardència, brillant de tot esclat, sempre roman en el seu centre la imatge suavíssima de Nostra Dona del Carme com una blanca boirina qui atempera la dolor de les flames punyidores amb la clement aspersió de la rosada de pau.

MARIA DEL ANGELS GARRIGA

INDICADOR LITÚRGIC

LES ASSEMBLEES RELIGIOSES

El tema de les nostres assemblees, creieu-me, llegidors pacients, reclama ésser tractat amb una mica d'extensió. Aquest mes li dedicarem la nota de l'indicador però no haurem dit gran cosa d'allò que convé que tinguin present tots els fills de la Santa Església.

Quan parlem d'assemblees religioses no vull dir aqueixes reunions que de tant en tant celebren algunes organitzacions de caràcter piadós com ara les Congregacions Marianes, com tampoc ens referim als actes de propaganda de certes tendències devotes, com són ara les funcions del Secretariat d'entronització del Sagrat Cor, ni tenim present, ara que estic parlant d'assemblees religioses, les sessions de Congressos d'Associacions Catòliques, no; aqueixes útils manifestacions de l'esperit cristià no són les assemblees religioses en pro de les quals hauríem de treballar tots els que havem sentit, enc que només fos en el seu grau més baix, la santa passió de l'honor de Déu, el desig de veure'l glorificat en tota casa. Les assemblees religioses són les reunions dels cristians, amb caràcter de tals, en el temple sant per a complir els seus deures envers Déu Nostre Senyor i rebre els beneficis de l'acció educadora de la Jerarquia eclesiàstica.

Pròpiament només hauríem de considerar com a religioses aquelles assemblees que es tenen oficialment, això es, les estrictament litúrgiques. Això no vol dir que les altres assemblees no siguin religioses, sempre que les inspire la virtut de la religió, només volem dir que les assemblees religioses de què ens estem ocupant són les assemblees destinades a celebrar els actes propis, els oficials per tant de la nostra religió.

Doncs bé, quina afició tenim d'assistir a les assemblees religioses? Què fem per tal que elles assoleixin tota llur eficàcia edificadora? Complirem amb el precepte de la missa, els diumenges; està bé. Però d'aquella missa, oïda d'aquella manera, podem sortir-ne amb la convicció d'haver assistit a una assemblea religiosa; hi ha hagut en aquell acte, entre tots els qui estàvem ajuntats en el mateix, la deguda comunicació per a poder dir que ens havíem reunit en assemblea?

Un dels pocs actes collectius de pietat que encara conservem amb cert afecte són les Comunions generals, i tots sabem quina és l'afició que hi ha d'anar-hi. No falten persones devotes que fins s'alaben d'allunyar-se'n sistemàticament. És un fet desgraciat que cal denunciar: no estimem les assemblees religioses, havem arribat a perdre'n el gust.

Doncs bé, contra aqueix desafecte als actes oficials de la nostra religió; contra aqueix dessenyat estat d'ànim que fa preferir a tants de cristians els moments més favorables a les expansions de la pietat purament particular, fem-hi sentir les paraules de Sant Pau, enèrgiques com elles solen ésser-ho i en la meditació de les quals trobaríem l'explicació d'una bona partida dels mals que afligeixen el poble cristià.

Advertint els cristians, dant-los regles per a conservar-se fermes en la fe, els diu: "Tinguem-nos presents els uns als altres per tal d'excitar-nos a la caritat i a les bones obres. No deixéssim pas les nostres assemblees com alguns acostumen a fer; més conhortem-nos els uns als altres i això molt més quan veiem que el dia s'acosta" (1).

Si ja ens costa prou tot l'any de recollir-nos i aplicar el nostre esperit a la consideració de les coses divines, penseu el que serà en la temporada xafogosa en què ja fa dies hem entrat. Ara s'acosta el temps de les excursions; de l'anar a missa a corre-cuita, vestits de qualsevol manera; ara s'acosta el temps dels banys, de les passejades, de les converses frívoles tot prenent la fresca, el temps de la superficialitat, de la lleugeresa, de la disbauxa dels sentits... és a dir, de tot un seguit de coses que no s'avenen amb l'aire de lluita i mortificació de què mai no es pot dispensar el cristià en aqueix món.

Deixeu-me donar una mirada als dies que acaben de passar, deixeu-me recordar Nadal, Reis, Quaresma, Pasqua i Pentecosta; més o menys importants, hem arribat a tenir en tals diades assemblees religioses; ara vénen aqueixa sèrie emocionant de diumenges de després de la Pentecosta, les suavíssimes pregàries que estotgen la gràcia que el bon Déu ens faria cada festa passen per damunt dels caps distrets d'una multitud distreta, i a la tarda, a hora de vespres, la importància de l'ensenyament religiós és terriblement negada per

(1) Ad Hebraeos, x, 24, 25.

aqueixa espaordidora buidor que et deixa tot glaçat en posar els peus als nostres temples.

El bell temps de després de la Pentecosta; quatre o cinc que no sé quin qualificatiu mereixerem del món, el passarem tot quietós, contemplant el joc d'un raig de sol amb el flamareig dels ciris i el plàcid diàleg de la llàntia amb el sagrari.

Faci'ns de mercè el bon Jesús que sapiguem, almenys nosaltres, els quatre o cinc amb posats de no poder anar enlloc més, aprofitar-nos de l'ensenyament de la Nostra Santa Mare i que quedi justificada una vegada més la veritat del mot evangeli: "Llaor a tu, Déu Pare, car aquestes coses has deixat amagades als savis i prudents del món i les ha revelades als humils i als petitets".

M. P.

LA BELLA ANIMETA

El dia 30 d'abril proppassat, entrava al cor de verges que segueixen l'Anyell a tot arreu on va la nena Carmina Camps, la dolça filleta dels bons amics Josep Maria i Magdalena. La seva peregrinació ha estat d'onze anys; en comptes d'un elogi ens estimem més oferir als nostres llegidors les ratlles que segueixen: escrites sense la més lleu sospita que fossin publicades tenen un valor inestimable; les donem, llevat l'ortografia, tal com sortiren de les mans de la nena que les escrivia amb tota incomoditat, estant ja malalteta. Veureu quina ànima més bonica s'hi albira.

A la tarda ha vingut la Carme que m'ha dut un ramet de flors perquè avui faig els anys.

Les flors eren jonquillos i violes. Jo, en veure la blancor dels jonquillos, el cap se me n'ha anat envers la Mare de Déu pensant: tan blancs com són els jonquillos però encara és molt més blanca la Mare de Déu.

Y un pensament també he tingut amb les violetes; ves si en són també de modestes les violetes que fins i tot creixen sota altres plantes, i sota ses fulles mateixes i que moltes vegades són descobertes només que per sa

flaire tan suau; i després de tot això encara és més modesta la Mare de Déu.

(*Fixeu-vos com la nena renuncia la dolçor dels seus pensaments per a complir amb els deures de pietat filial i d'amistat.*) I estic segura que si m'hagués quedat sola els meus pensaments s'hagueren anat refermant amb la Mare de Déu i les flors però hi havia la Carme i la mama i he hagut d'estar per elles.

Me torno a mirar la Mare de Déu i m'ha semblat que em somreia un somriure dolç, un somriure de bona mare.

Mentre la mirava, els meus llavis li volien dir una paraula dolça, una paraula de bona filla, però no podent-ho dir amb els llavis li he dit amb el pensament: O Maria, bona Mare, no em deixeu ni un sol instant. I ella, ha semblat que el seu somriure era encara més dolç i més suau.

Aquesta jaculatòria l'he repetida varies vegades i de tant en tant girava la meva cara envers la d'ella i aquell somriure, sempre li veia.

Després ja no he pogut estar gaire pels meus pensaments perquè he hagut d'estar per la Carme; encara que jo no estava gaire per res, els meus pensaments se n'anaven amb la Mare de Déu i les flors.

He girat els meus ulls dos o tres vegades al rostre formós de la Verge i el somriure clavat en els seus llavis. La meva jaculatòria l'he repetida varies vegades perquè ha semblat que li agradava i que l'agraïa de bon cor.

Amb quina senzillesa ens conta la petita contemplativa un dolç arrapament; amb quin seny sap contenir-se davant la Mare i l'amigueta; amb quina amor la Reina de les Verges li endolceix els sofriments, amb un tast de les delícies inefables de què podem creure que a hores d'ara està fruïnt en el cel. Bella animeta, tu no els pots pas oblidar els que tant has estimat a la terra.

CARME NOLLA

EL TEXT D'ORIFLAMA
HA ESTAT REVISAT PER
LA CENSURA MILITAR

L A N O S T R A T A S C A

V I D A E S C O L A R

Sap greu que el ressenyament de la festa de la Primera Comunió surti després d'un mes d'haver-se celebrat. Però no ha pogut ésser d'altra manera, perquè és ja tradicional entre nosaltres que tingui lloc el dia de l'Ascensió, i aquesta diada va escaure's enguany a les darreries de maig, quan ja no hi havia temps de portar més original a la impremta.

Fou una bella festa en tots sentits, de la qual servaran un grat record els nois, les famílies i tots els socis que hi assistiren. No havem de dir si els nois foren degudament preparats en la part espiritual. Durant dos mesos tingueren lliçó especial de Doctrina Cristiana; acostant-se el dia de la cerimònia els dirigiren instruccions adequades els PP. de Sant Felip Neri i Mossèn Batlle, i els tres darrers dies Exercicis que els donà el Pare Serra, de l'Oratori. Foren alligonats a més en el cant de la Missa, en la postura exterior i actitud adequada en tots els moments, en la recitació devota de les oracions que havien de dir. I així preparats van comparèixer amb bell ordre i amb visible joia a l'església parroquial, a les vuit del matí, on també s'havia decorat l'altar amb sòbria elegància per tal que tots els detalls de la festa fossin immunes de mundanitat i plens d'espiritual sentit. El Crucifix, en mig de la severa credença, davant un domàs groc; toies de flors naturals i garlandes de tendre boix exuberants de fruits ubèrrims d'encesa vermellor deien a la vista la dignitat del sacrifici que havien d'ornar.

En sortir el senyor Rector al presbi-

teri es cantà el *Veni Creator*, i presentats els candidats segons el Ritual de Pius X, feren tots la professió de fe. Començà la Missa cantant-la tot el Col·legi admirablement, la *Orbis Factor* amb el Credo I. El mateix senyor Rector els digué la plàtica preparatòria de consuetud, després de la qual, tot cantant el devot himne *Adoro te devote*, anaren de dos en dos, amb els ulls baixos i exemplar recolliment exterior, a rebre per primera vegada la Santa Comunió del Cos de Crist. Darrera d'ells, els altres alumnes de l'Escola, les famílies llurs, la Junta i socis del Centre en gran nombre. Acabada la Missa recitaren les tendríssimes oracions de Mgr. Guibergues i l'oració a Jesús Crucificat. I, amb el cant de l'*Alleluia*, sortiren del temple.

A les sales del Centre hi havia preparat l'esmorzar que els ofereix cada any, en aquesta ocasió, la Junta del Patronat de Senyores, en el serviment del qual hi hagué gentils delicadeses per part d'elles mateixes. Tothom en sortí altament complagut.

Al vespre, tots els que havien fet la Primera Comunió, assistiren a la funció parroquial del mes de maig, després de la qual se'ls imposà l'Escapulari del Carme i se'ls donà l'estampa en recordança de la memorable festivitat.

No podem desitjar res més sinó que cada any pugui celebrar-se amb el mateix esplendor i devoció, puix públicament ha estat reconeguda la superior educació religiosa que han demostrat els nois de les nostres Escoles en una ocasió com aquesta en què inevitablement s'estableix comparança entre els altres que per la mateixa època celebren la mateixa festa. La seriositat en el vestir, la

manera de pendre part activa en la celebració de la Missa, la quietud i ordre de tot el conjunt revelaven una disciplina religiosa habitual, un costum en els actes de pietat, que és quelcom més transcendental que les lliçons memoristes de doctrina; ço és la formació de l'esperit per la pràctica sincera i adoctrinada.

Una cosa semblant hauria passat amb la processó de Corpus si s'hagués pogut celebrar. Els nois de les nostres Escoles no haurien donat el lamentable espectacle que molts donen en aquesta processó de divertir-s'hi amb entreteniments que desdiuen absolutament d'un acte religiós tan fort com és la pública adoració a Jesús Sagramentat. La processó de Corpus és això, i res més, i amb aquest criteri exteriorment manifestat hi assistiran, si Déu vol, un altre any els nostres alumnes.

Cloem aquestes notes amb la indicació d'haver celebrat la festa del Sagrat Cor assistint la Comunió a la parròquia i amb la llista dels alumnes que varen fer enguany la Primera Comunió.

Son:

PERE FERNÀNDEZ.
EMILI SERRES.
CARLES ROTLLAN.
ARTUR HOMBRABELLA.
MANUEL FABREGAT.
JAUME OLIVÉ.
AMADEU PALLEJÀ.
JOSEP BUSQUETS.
ALFONS BUSQUETÓ.
JOSEP PONT.
JOSEP MONTELLS.
ANTONI ESTELLÉ.
JOSEP ARTIGUES.
ENRIC VIVES.
PERE SERRA.
ANSELM CUYÀS.
RAMÓN FRANQUESA.

JAUME FERNÀNDEZ.
LLUIS BACHILLERIA.
JOSEP ALEMANY.
MIQUEL BEL.
SALVADOR BORRÀS.
JOSEP FINET.
ALFONS GÓMEZ.
ISIDRE MIRALLES.
RAMÓN MONJANELL.
LLUIS OROONDO.
JOAN RECHAR.
ALFRED ARMENGOL.
MANEL BERNÓS.

El curs s'acabarà a mig juliol, dedicant-se a exàmens la darrera setmana de classe.

Orfeó Montserrat

EL CONCERT DEL MES DE MAIG. — En el saló del nostre Centre es celebrà el diumenge dia 25 de maig, a la tarda, el concert que prèviament s'havia anunciat, la II part del qual fou tota a càrrec de la mestra de solfeig de l'ORFEÓ MONTSERRAT, senyoreta Na Montserrat Gispert, que interpretà al piano—cedit per a aquest acte per la casa Werner—una selecció d'obres, amb les quals es posaren ben de relleu les belles qualitats de pianista que posseeix la senyoreta Gispert.

Aquesta II part la composaven: *Partita en do menor* (a *Symphonie*; b *Sarabande*; d *Rondeau*), Bach; *Paysage riant*, Schumann; *Adieu*, Idem; *Murmurs de Primavera*, Sinding; *Mallorca*, Albéniz, i *Scherzo*, Chopin.

En totes i cadascuna d'aquestes obres, algunes de les quals hagué de bisar, la interpretació fou acuradíssima, pulcra,

de netedat impecable, amarada sempre d'aquell pregon i delicadíssim sentiment artístic que sabé posar-hi Na Montserrat, fent les delícies de la concurrència, per cert ben nombrosa, la qual, demés de subratllar cada obra amb forts aplaudiments, tributà al final de la part una llarga i espontània ovació a la senyoreta Gispert.

Les I i III parts eren confiades a l'ORFEÓ MONTSERRAT, i en elles figuraven: *El cant de la Senyera*, *La Dama d'Aragó* i *El Comte Arnau*, Millet; *La Sileta* i *L'hereu Riera*, Cumellas; *Margarideta*, *El meu marit petit* i *Al pont de Manlleu*, Pérez Moya; *Les fulles seques* i *Sota de l'olm*, Morera; *Brindis*, Mozart, i *La falsa nineta*, *Bon rossinyol* i *A Sant Medí*, Freixas.

El mestre Pérez i els seus orfeonistes, que desempenyaren llur tasca amb aquella perfecció a què ja està acostumat el nostre públic, hagueren d'escollar d'aquest llargs i repetits aplaudiments amb què sovint traduïa les seves simpaties per aquesta benemèrita Secció del nostre Centre.

L'ORFEÓ MONTSERRAT A SALLENT. —

Desitjosa la Junta d'aquest ORFEÓ de correspondre a la visita de germanor que l'Orfeó Sallentí li féu temps enrera, i per tal de fer més efectiva encara entre ambdós Orfeons aquella correntia d'espiritualitat que deu existir entre entitats que conviuen sota els mateixos ideals de Fe i Pàtria, organitzà d'acord amb la Junta del Sallentí una excursió artística a la vila de Sallent, la qual es dugué feliçment a terme els dies 14 i 15 del passat mes de juny.

El dissabte, dia 14, en el tren de dos quarts de dues de la tarda, sortí de l'estació de Magòria l'ORFEÓ MONTSERRAT, en nombre d'un centenar, entre cantaires i alguns acompanyants, presidit per la

Junta de l'ORFEÓ i el President del nostre Centre senyor Castellet.

Com sigui que la Companyia de F. C. Catalans no havia obert encara al servei públic el trajecte de la línia des de Monistrol a Manresa, ens plau d'agrair-li l'atenció que tingué per al nostre ORFEÓ organitzant un tren especial que de Monistrol conduí els expedicionaris a l'estació de Manresa Alta, on es féu el transbord al de Manresa a Berga.

En arribar a Sallent foren afectuosament rebuts els nostres orfeonistes per la Junta del Sallentí, el seu Director Mossèn Potelles, molts orfeonistes i gran nombre de veïns d'aquella vila, i tot seguit, cononent-se els orfeonistes de Sallent amb els de Gràcia, es dirigiren al lloc social on, entre graciencs i sallentins, es renovaren les demostracions de la companyonia que ja s'havia establert en la visita que abans aquells havien fet al nostre Centre.

Després es distribuïren els orfeonistes del MONTSERRAT en diferents cases de les famílies del Sallentí on prèviament s'havia ja preparat allotjament.

A les deu de la vetlla es celebrà l'anunciat *Concert de germanor* en l'espaiosa sala de l'Orfeó Sallentí, atapeïda de concurrència que molt abans de la dita hora havia envaït tots els llocs.

De la I part se n'encarregà l'ORFEÓ MONTSERRAT, el qual, en presentar-se, fou saludat amb una llarga salva d'aplaudiments, que es renovà en aparèixer el mestre Pérez Moya. Fet el silenci, interpretà amb la major justesa i afinació les següents composicions: *A Sant Medí* (sardana), Freixas; *La Dama d'Aragó* (popular), Millet; *El maridet* (popular), Pérez Moya; *Ave Maria*, Victoria; *Tamquam ad latronem*, Palestrina, i *Ocellada*, Jannequin, totes les quals foren molt ben rebudes i algunes hagueren de re-

petir-se. En acabar la part es renovà l'ovació.

L'*Orfeó Sallentí*, sota la direcció del seu mestre, Mossèn Josep Potellas, tingué al seu càrrec la II part, amb *La sardana gran*, Morera; *Ball rodó*, Rimsky-Korsakoff; *El pardal* (popular), Mas i Serracant; *Cap a Betlem caminem* (popular), Romeu; *El galant desdenyat* (popular), primera audició, Pérez Moya, i *L'estany de Banyoles* (sardana), primera audició, Sancho Marraco.

Aquestes obres, moltes de les quals es bisaren, les donà l'*Orfeó Sallentí* amb una interpretació i bon gust ben remarcables que honoren força tant l'abnegat mestre Mossèn Potellas com els seus esforçats orfeonistes. Sobretot es distingiren en la interpretació d'*El galant desdenyat*, que hagué d'ésser repetida dues vegades, la darrera dirigida pel seu autor En Pérez Moya, que fou aclamat en mig de gran ovació. Cal dir, però, que *El galant desdenyat* és una bonica cançó, ben fresca i tota escaienta, harmonitzada amb força traça, tal com sap fer-ho el mestre Pérez.

A la III part els dos *Orfeons*, oferint un bell conjunt, cantaren: *Brindis*, Mozart; *La Sileta*, Cumellas i Ribó; *Les fulles seques*, Morera; *Els fadrins de Sant Boi*, Pérez Moya; *La sardana de les monges*, Morera, i finalitzà amb l'*Himne dels Orfeons de Catalunya* (*El Cant de la Senyera*), Millet, que tot el públic, de peu dret, escoltà amb el major respecte i emoció, i una intensa ovació d'entusiasme clogué la simpàtica vetlla.

L'endemà diumenge, a les 11, es celebrà a l'església, tota plena de fidels, l'Ofici solemne amb què l'*Orfeó Sallentí* celebrava la festa de la seva excelsa patrona, la Verge de Montserrat. Cantaren la Missa les seccions d'homes i nois del *Sallentí*, dirigides per Mossèn Potellas,

amb acompanyament a l'orgue pel mestre Pérez Moya. A l'Ofertori els dos *Orfeons* conjuntament entonaren l'Ave Maria de Montserrat, *Cuncti simus concanentes*, i en acabar l'Ofici, el popular *Virolai*, de Rodoreda. Per cert, fou molt justament celebrada la bonica veu i així mateix l'afinació i bon gust amb què cantà les estrofes un dels nois de l'*Orfeó Sallentí*.

Després d'aquest acte religiós, la nostra gent, acompanyada dels bons amics sallentins, s'escampà en visita per la vila, admirant el bonic Passeig i especialment la Biblioteca Popular, una de les primeres i més importants que instituï la Mancomunitat de Catalunya.

En el tren de la tarda del mateix diumenge, i després d'un afectuós comiat que li tributà el poble de Sallent, el nostre ORFEÓ retornà a Barcelona, on arribà sense novetat i satisfet de tan bella excursió, a un quart de nou de la vetlla.

S'ha de fer constar les moltes atencions de què foren objecte els nostres orfeonistes i acompanyants per part de les famílies que amablement els estatjaren en llurs cases, i d'una manera especial cal rememorar l'assiduitat i esperit de germanor amb què l'acompanyaren i atengueren sempre, tant el Director de l'*Orfeó Sallentí*, Mossèn Josep Potellas, com el seu digne President, En Jaume Giron, metge d'aquella vila.

Mercès a tots, amb Déu siau i a re-veure!

LLICÈNCIA. — A petició de l'interessat, per tal de poder atendre assumptes particulars, en la darrera sessió celebrada per la Junta d'aquesta Secció es concedí llicència per dos mesos al seu digníssim President Sr. Pardinàs. Durant aquest temps s'encarregarà de la presidència accidental de l'ORFEÓ el nostre consoci senyor Garriga.

NOTICIARI

El dia 20 de juliol corrent, a les quatre de la tarda, es celebrarà la Junta general ordinària que prevé el Reglament, sota la següent ordre del dia:

Lectura de l'acta de la Junta general anterior.

Lectura pel Sr. Secretari de la Memòria anyal.

Aprovació dels comptes generals del Centre i dels de les Seccions.

Elecció de Subsecretari.

Discussió de les proposicions que es presentin en deguda forma.

Per acord de la Junta Directiva s'està organitzant una Secció del Centre destinada a fomentar la cultura artística. No hi ha dubte que la dita Secció pot assolir un remarcable floreixement donats els molts i notables artistes que figuren en la llista de socis del Centre. Tot soci que desitgi formar part de la Secció esmentada pot dirigir-se a l'organitzador, En Josep Maria Camps, Vocal de la J. D.

Tal com s'anunciaren, tingueren lloc en el nostre saló d'actes els dies 4, 11, 18 i 25 del mes passat les conferències organitzades pel Comitè d'interessos catòlics de Gràcia amb la cooperació de la Casa Social catòlica. Els conferenciants senyors Raventós, Capdevila, Llort, Cierco, Civera, Figueras i Traveria desenrotllaren els respectius temes anunciats. La

importància dels temes tractats i la competència amb què ho foren, fan esperar que la bona llavor sembrada no haurà caigut en terreny ingrat, ans al contrari, tots els que hi assistírem recordarem sovint les normes d'actuació catòlica i social que per mitjà de les dites conferències ens han estat donades.

S'han efectuat obres en la planta baixa del nostre casal social, consistents en una sala per a sessions de la Junta Directiva i en la reforma de la Biblioteca. La primera està enllestida. La Biblioteca restarà tancada fins nou avís, per estar-se actualment procedint a la nova classificació i catalogació dels llibres.

I ja que parlem de la Biblioteca, ve a tom dir que aviat podrem anunciar un important donatiu de llibres que ha ofert fer un distingit soci del Centre.

Han contret matrimoni els germans Francesc i Josep Jutglar i Parés, ambdós socis del Centre, amb les senyoretes Angela Guilleumas i Mercè Duran, respectivament. Que sia l'enhorabona i esperem que seran les noves llars model i exemple de famílies cristianes.

La nena Montserrat Ojeda i Martí, filla de N'Honorat Ojeda i néta d'En Joan Martí, ambdós socis distingits del nostre Centre, celebrà la seva Primera Comunió el dia 29 de maig proppassat en el Convent de Religioses Escolàpies del Masnou. A les dues famílies esmen-

tades felicitem coralment per tan ventu-
rós motiu.

El tradicional Aplec Eucarístic a la Parroquial Església de Sta. Creu d'Olorde (XIe any de sa celebració) tingué lloc enguany el dia 19 de juny, diada de *Corpus Christi*. Malgrat la inseguretat del temps hi acudiren socis i famílies del Centre en nombre d'uns cent cinquanta, que oïren devotament l'Ofici, durant el qual el nostre ORFÈO MONTSERRAT, dirigit pel mestre Pérez Moya, cantà la missa gregoriana *Cum jubilo* i acompanyaren amb tot recolliment el Santíssim Sagrament en el curs de la típica processó pels encontorns de l'Església. Després de dinar s'efectuà l'ascensió al turó de la Creu que permet fruir d'un dilatadíssim panorama. A les 6 es celebrà a l'església una funció de comiat i es retornà a ciutat. En resum fou una festa que satisféu a tothom, deixant ganes de tornar-hi cada any, mentre Déu ens doni vida i salut.

Per mediació del soci J. B. s'han rebut cinc pessetes d'una persona qui no vol donar son nom per a les Escoles i Joventut del C. M. I. Mercès.

La processó del Corpus d'aquesta barriada degué, per la causa sabuda, celebrar-se a l'interior de l'església de Sant Josep. El nostre Centre ha sentit intensament no haver pogut assistir en corporació, com ja estava preparat, al solemne acte de tributar homenatge a Je-

sús Sagramentat pels carrers de la nostra ex-vila. Un altre any serà, si a Déu plau.

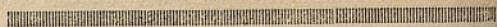
Consignem, però, el nostre agraïment als socis del Centre que componen la Comissió pro-processó per l'activitat i en-cert desplegats en l'organització de l'acte que prometia ésser lluidíssim.

Secció de Declamació

Seguint el precedent d'anys anteriors queden suspeses durant els mesos d'estiu (juliol i agost) les sessions de teatre i cine que regularment organitza aquesta Secció.

La inauguració de la pròxima temporada de tardor tindrà lloc a mitjans del mes de setembre. La data s'anunciarà oportunament en el número d'aquesta revista corresponent a l'indicat mes.

Avisos d'Administració

Preguem als senyors socis que tinguin l'amabilitat d'indicar al conserge del Centre l'adreça a la qual ha d'enviar-se OR I FLAMA, sempre que hi hagi algun inconvenient per rebre'l en el domicili particular.

Insertarem amb gust crítica bibliogràfica de totes les obres noves de les quals se'ns remetin dos exemplars.

Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54 - Gràcia

Confiteria BOU

Dolços i pastels fins. — Vins de marca i licors. — Especialitat en els encàrrecs. — Bomboneres, Caixes de luxe. — Porcellanes pròpies per a regals.

EL MILLOR XAMPANY CATALA
ESTEVE LLACH-TOSSA

Es troba en les millors confiteries i colmades

ENCARRECS MAJOR I DETALL
Dolceria Bou

SASTRERIA L'estisora

Grans rebaixes de preus en tots els articles. — Gran assortit en color i negre. — En casos urgents, trajo en 8 hores. — Casa de confiança

Carrer Salmerón, 89

Thé i Elixir VIADIN

Per a les enfermetats infeccioses, les de l'estómac i herpètiques, VI RECONSTITUENT VIADIN per a anèmics i pobres de sang. Xarop VIADIN cura la bronquitis, per crònica que sigui.

De venda per tot arreu.

AGENT GENERAL:

Sant Pere Màrtir, 44

ESCULTURA RELIGIOSA

Josep M. Camps i Arnau

MENENDEZ PELAYO, 122

Saló Clèries

Exposició permanent de Pintures i joies.

Menéndez Pelayo, 136

MERCERIA NOVA

Perfumeria, Bisuteria i Joguines

Menéndez Pelayo 29, Barceloua - (G.)

Important: Obsequiem als nostres clients amb cupons canviables amb articles dels que aquesta casa té a la venda.

Cases que recomanem

Ajudem els que ens ajuden

GÉNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

56, SALMERÓN, 56

DROGUES ALDABÓ

VENDES AL DETALL

Productes químics.

» fotogràfics.

Accessoris de farmàcia.

Pintures i barniços.

Perfumeria etc.

Herboristeria

MENÉNDEZ PELAYO 35.

TELEFON 1031 G.

Es preparen pintures i essències